

Ali že imate?
 Amerik.-slovenski
Koledar za l. 1899
 velja le 25 centov.
 Ako ga še nemate, sezite hitro
 po njem, ker zaloga se zelo zni-
 žuje, kar dokazuje, da je Koledar
 res dober in ličen.

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Stev. 13.

New York, 15. februarja 1899.

Leto VII.

Iz naših novih kolonij.

Malabon bombardiran, Iloilo podalo.

Filipinci beže pred ameri- kanskimi krogeljmi.

Manila, 11. feb. Monitor „Monadnock“ in križarka „Charleston“ sta danes jutraj več ur bombardirala mesto Malabon. Ob našem letem krilu so od časa do časa menjavali strele vstahi in Amerikanci. Pri naskoku na mesto Calocan so zgubili Amerikanci 3 mrtve in 32 ranjenih. Največ ljudi so izgubili prostovoljci iz Kansasa in Montane pri naskoku na gosto obramben gozd. Lahka baterija iz Utah je na 2200 yardov dalje vsipala šrapnele z veliko sigurnostjo na Filipince in streljanje ustavila še le potem, ko so se pešci približali mestu.

General Otis, kateri je zapovedoval pešcem, je takoj po osvojitvi Calocana prestavil svoj glavni stan v mesto. Naše črte so segale večeraj večer od zatoka do iztoka okolo mesta. Prišli so delati nasipe in izpostavili prednje straže, da bi mogli napad v Malabon zapovednega sovražnika preprečiti. Kapitan britiške vojne ladje „Narcissus“, britiški konzul, ktera sta večerajnji boj iz Binodan mirodovora opazovala, so jednoglasnega mnenja, da so amerikanski vojaki srčni in dobro veščani.

Amerikanci posedajo sedaj na iztoku Haykay in Cainta, 15 milj od Manile, na severu pa so dospeli do Wabory in do lagunskega jezera. Imenovana mesta so se podala, ne da bi bili izstreljeni eden sam strel. Balabon so bombardirali da bi vsvojitve Calocana bila bolj uspešna. Calocan leži ob Manila zalivu in je s topovi vojnih ladij lahko doseči. Aguinaldo je bil večeraj baje pri Marilao, 7 milj severno od Manile, in ako še dolgo časa tam ostane „ga bodo najbrže“ še vjeli, ker so njegove vojne moči popolno demoralizirane.

Washington, 11. feb. Kakor se vojnemu oddelku iz Manile brzojavlja, stoji jedna divizija severno Pasig reke. Večeraj se je njeno desno krilo deloma zavilo na desno, levo pa je ostalo v Calocanu. Vstase, kateri so zgubili mnogo mrtvih, so v velikem številu zapodili nazaj.

Razmotrivanje pod črto.

(Pile Free-Lance.)
(Dalje.)

Naravno in moralno stanje Ircev v Ameriki naj pojasnijo nastopni statistični, popolno zanesljivi podatki. Te številke so bile nabrane v teku desetih let, ko je v New York štel jeden milijon osemstotisoč prebivalcev, od leta 1884 do leta 1894. Od vseh teh prebivalcev tega mesta se je rodilo 12.6 odstotkov na Irskem (Irland). Od teh 12.6 odstotkov je bilo 35.5 odstotkov med vsemi nesrečnimi (toraj) tudi onih drugih narodnostij, kateri so bili v bolnišnicah in blaznicah; 60.4 odstotkov jih je bilo v siromašnicah; 36.7 v posebnih delavnicah in 15.4 odstotkov v kaznilnicah. Ta zadnja številka je pa vendar še tri odstotke večja, kakor so odstotki Ircev v primeri k vsemu prebivalstvu. Statistikiar k temu opazi: „Vse to nam kaže stanje, katero more imeti evakomerne usroke.“

Zdaj poglejmo, kako so bili Nemci v mestu New Yorku v ravno tej desetletni dobi zastopani in javnih zavodih. Nabiralec teh statističnih

Naši vojaki so v izvrstnem stanu, ter imajo vse kar le potrebujejo. V lazaretu leži manj bolnikov, kakor pred boji 4. in 5. februarja. Stari domačini mislijo, da Aguinaldo v bodoče ne bode mogel zbrati okolu sebe izdatnih vojnih moči.

Kubanci razburjeni.

Havana, 10. feb. Danes so položili telesne ostanke vstakega generala Garcia k poslednjem počitku. Pri tej priliki je prišlo med generalom Brooksom in kubansko assemblyjo do resnega prepira, ker Brooks ni dovolil, da bi kubanski zastopniki korakali pred ameriškimi stabnimi častniki. Vse kubansko vojaštvo se je nato umaknilo nazaj in ljudstvo je vpilo „Cuba libre!“ „Proč z Yankeji!“ „Živel Aguinaldo!“ itd. Veliko razburjenje vlada na Kubi in najbrže bode assemblyja izdala proklamacije in zoper Brooksovo ravnanje protestirala. Kubanci trdijo, da se amerikanski general obnaša kakor zmagovalc v poraženi deželi.

Posameznosti o klanju Tagalov.

Manila, 12. feb. Ko so se v soboto pričele sovražnosti, obkolila je amerikanska vojna mesto Manilo z dvema divizijama. Črte so se raztezale od morja preko črte španjskih trdnjav do reke Pasig pri Samapalve. Najbolj v deželo pomaknjen je bil pešpolk iz Nebraske, kateri je stal pri Santa Mesa; tu se je tudi v soboto večer pričel boj. Prednje straže polka so pričele streljati na stotnijo vstasev, ktera je korskala v neutralnej črti. Kmalu nato je pričela vsa črta vstasev na severni strani mesta hudo streljati. Napad se je zjedineval na tabor nebraškega polka, kateri se je moral umakniti. Nato je bilo dano povelje streljati in povsod se je zabisketalo iz žrelav Springfieldaric. Iz Mauserjevih pušk sovražnika ni bilo videti ne dima, ne ognja.

V nedeljo ob 4. uri jutraj so planili Filipinci s krikom „Viva la republica!“ na most pred ameriškimi taborom od koder se je prišlo na cesto, ktera vodi do vodovoda. Stotnija nebraškega polka se je vrgla sovražniku nasproti in ga odbila nazaj. Dvakrat so Filipinci ponovili napad, toda obakrat so jih zapodili nazaj. Ob svitu pričeli so topničarji streljati na sovražnika iz dveh topov, postavljena na griču Santa Mesa. Filipinci so imeli močno pozicijo severno od reke Pasig. Iz gorenjih vasi pri San Juan mostu so šrapnele pregnale sovraž-

podatkov pravi, da je bilo 14 odstotkov vseh prebivalcev v New Yorku rojenih v Nemčiji, 11 odstotkov med vsemi prebivalci je bilo v bolnišnicah; 20 odstotkov v blaznicah; 14 odstotkov v siromašnicah; 6.8 odstotkov v prisilnih delavnicah in 9 odstotkov v kaznilnicah. Tukaj opazi nabiralec podatkov: „Mala številka 6.8 v primeri k vsemu prebivalstvu v New Yorku je jako ugodna prikazen za Nemce, ako se pomisli, kake vrste zavrnjen značaji se nahajajo po posilnih delavnicah.“

V takem svitu se pokažejo Irca, in jih bolj natanko „za jetra pošlatamo“. Človek bi mislil, da so ti, vnanje tako pobožni, za verske reči tako vneti ljudje, sami angelčki v človeški podobi. Škofov imajo v Ameriki veliko več kakor Slovenci, celo s kardinalom se ponašajo. Z mnogobrojimi duhovni, cerkvami, svojimi šolami, dobrodelnimi ustanovami so tako preskrbljeni kakor nobeden drugi narod. Ako je komu pot v nebasa ugla-jena, gotovo je Iroem.

Nespametno in brezuspešno je hoteti vzgojevati človeštvo tako, da bi postali vsi svetniki. Važnejše in

nika. Nebraščani so jo udriž bez most, na kterega so padale sovražne krogelje kakor toča. Onstran mosta ob sevenem griču San Juan so jih zopet sprejele krogelje. Toda nevstrašno so se pomikali dalje po hribu navzgor za njimi pa topničarstvo in pešci. Bilo je ravno poludne, ko so Amerikanci osvojili rezervarje na griču.

Med tem so vojne ladje brez glave bombardirale sovražnika. Washingtonski polk je preplaval reko, vojaki iz Idaho pa so odbili levo krilo sovražnika. Več nego 100 Filipincev je poskakalo v reko, toda le 20 jih je doseglo drugo obrežje. Pri naskoku na bastijone je padel major McConnelle. Amerikanci so vplenili 2 Kruppova topa in našli 65 mrtvih Filipincev na bojišču. Na rižovih poljih je ležalo polno mrtvih in ranjenih Filipincev. Sanitetni oddelek je postregel vsem prijateljem in sovražnikom. Med mrtvimi so našli tudi truplo dr. Younga, kateri je valed pomota jahal v črto vstasev. Pri njem so našli 12 izstreljenih nabojev. Ne daleč od trupla je ležal ubit tudi njegov konj. Tepeni vstasi so bežali več milj daleč v notranje kraje.

Iloilo podalo.

Vstasi so se le malo ustavljali.

Manila, 14. febr. Ob 3½ uri jutraj. Ameriški vojni oddelki pod zapovedništvom generala Millerja so v soboto zasedli Iloilo. Nobeden Amerikancev ni bil ranjen. Vstasi so se le malo ustavljali in se umaknili, ko so zažgali del mesta, v kterem bivajo domačini. Nekaj vstasev je bilo ranjenih.

Washington, 13. febr. General Otis je brzojavil danes iz Manile nastopno: General Miller poroča iz Iloilo, da je dne 11. t. m. zasedel to mesto. Vstasem je pustil do večera čas, da se umaknejo, ker so se pa ti sovražno obnašali, je že dopoludne napravil napad. Vstasi so zapalili hiše domačinov, ptujci imajo le malo izgube. O zgubi Amerikancev ne poroča.

V snegu in ledu.

Močnejše nego ob navadnih časih se pokaže presaka naše družbe kadar se oglašijo naravni elementi z vso ljutosostjo, ako človeka obiščejo vremenske nezdode, ako vihar, sneg in led obdajajo prebivališča ljudi. Bogataši in premožni mogoče tudi kako malenkost čutijo od razsajajočih elementov. Mogoče jih ti

tudi mogoče je izgojevati ljudi tako, da vsak postane dober, pošten človek. Skoro bi rekel, da je to težavnejše. Ljudje, kateri so v samotnih samostanskih celicah molili, postili in bičali se, so morebiti Bogu dopadajoče živeli. Mislim pa jaz, da bi si oni še večji zaslužek in še večjo slavo pridobili, ako bi šli med revni svet in z gorečim srcem se udeležili težav in nadlog, ktere tlačijo preprosto ljudstvo. V borbi za življenje prebiti vse skušnjave, to je veliko bolj zaslužno, kakor v samotni, daleč od posvetnega hrupa. Pojedini človek je le ud človeške družbe, z njo mora delati, trpeti in veseliti se.

Poznamo pa patra, kateri je samotanu slovo dal in priromal v Ameriko, tukaj svojega duhovnega kolega nesramno napadel v nekem zelenem revolver-žurnalu prve vrste, samo da bi mu na ogledu škodoval in sam je kuto slekel, prelomil oblubo ter rad bolj „geurthlich“ živel in si nakopal bogastva; sodruga-me- uibe pa pustil Bogu služiti. Ta momentiček piše za isti revolveržurnal evangelije in pridige, ter se brati s tolpo ljudi, ktera je tako slaba, kakor „fovš“ denar. Prav lahko bi

ovirajo pri njih kratkočasju, se jih kak mrzel veter dotakne, ako za trenotek na cesto stopijo, da dospeljo v gledališče ali v plesno dvorano in tam svojemu „delu“ zadoste. Toda ti stanujejo v dobro pregreth prostorih; spijo v posteljah, v kterih ne dospe niti najlahnejša sapica; oblačijo se v gorke obleke in kožu-hovino, skozi ktero tudi najhujši mrz ne prodere; hranijo se s tečno, zdravo in ogrevajočo hrano, ktere prebavljanje že samo greje telo.

Toda kaj pa siromaki, sirote, izbacneni iz družbe, žrtve dela in vsakdanjega ukvarjanja!

Dvakrat in trikrat težje in hujše občutijo siromaštvo v taci dnevih, v kterih narava sama še pritiska na nje, ter njih životarenje še težje napravi. Komaj zamorejo ti kak dom imenovati, da je njihov, in kak je, gole, mrzle stene jih komaj obvarujejo pred tulešim viharjem. Koliko jih je pa, kateri še tacega doma nemajo. Brez zatišja in brez strehe so izročeni razsajajočemu mrzlemu viharju; mrz jim pretresa rde in kosti; lahka, teuka, ali celo razdrapana obleka nič ne varuje; prazni želodec ne more niti dovolj ogreti telo: Vse grenkosti vremena pridejo nad te siromake, kateri si mnogokrat v teh dnevih žele smrt, samo da bi temu grozemu trpljenju odšli.

In kaj storé bogataši in vladujoči, da bi tukaj resno pomagali?

Mogoče, da marsikak bogataš ali premožen mož, v dobro pregreth prostorih, zanikarno leži v gugalnem stolu, noge imajo razp ostre proti gorkemu kamino, in nekako preseneten čita poročila o siromaštvu, kterih so polni listi; mogoče, rečemo mi, da marsikdo teh ljudi čuti v svojo dolžnost, da napravi ček na kako dobrodelno oblast ali cerkveno občino. Toda res je, kaj pa zamorejo tudi posamezniki storiti, ktere ves svet loči od razreda siromaštva, kateri nemajo nikake zveze z istimi krogi, v kterih razsaja pomanjkanje.

Toda kaj storé dobrodelne družbe, cerkev, kaj stori posebno mesto, ta skupina meščanov, kateri se baje združujejo v varstvo vsacega posameznega?

Privatno dobrodelnost, ktero zastopajo podporne družbe, komaj zamorejo v dnevih, ko se beda strahno pomnoži, izvršiti svojo nalogo. Onemogle stanejo; vse njih podpora so kapljica na vroč kamen. In cerkve? Cerkevne občine v New Yorku so nas marsikaj poučile te dni; javno se je zahtevalo, da bi bilo kaj

dobro, da bi ob dnevih ledu, snega in viharja cerkve odprli, v kterih naj bi siromaki brez domovja saj začasno našli pribežališče, ali nje d na ni to storila; samo Salvations-Army je dala na razpolago dvoje svojih hiš. Tako se je v trdih dneh pokazalo siromakom ono tolikanj občano krščansko usmiljenje. Kaj si mora pač misliti Kriste od današnja družbe, oni Kriste, kateri je bil sam prava usmiljenost in pohlevnost!?

In končno mesto? To pa predobro poznamo kako varstvo in pomoč daje siromakom in zatiranim.

Možje, žene in mali otroci stoji noč na noč pri vratih mestnih in zasobnih podpornih družb, ter premrazeni in gladni prosijo za prenočišče. Odklonijo jih zaradi prenapolnenja prostorov in mestna uprava ne stori nič, da bi otvorila nove prostore v pribežališčih teh siromakov. Dobrodelne oblasti poročajo, da se pri njih zato toliko siromakov ne oglašja kakor so pričakovali, ker ubožcem manjka obleke, da si niti iz njih mrzlih stanovanj ne upajo na cesto. Mestna uprava pa prav nič ne stori, da bi onim na pol golim dala obleke, ktera bi se celo dala omisliti po zasobnej dobrodelnosti. Po poročilih povzeti, trpe siromaki najbolj valed pomaukjanja kuriva. Nek zasobni gospodar je ponudil 1000 ton premoga, ali ga ni mogoče razdeliti vlad pomanjkanja voz. Mestna uprava ne stori prav nič, da bi ta darovani premog dala na razpolago onim, kateri zmruzujejo. Mesto, občina, meščanov v nasprotno varstvo, ne stori nič, prav nič; da bi siromakom utešila glad in mrz, ter jim preskrbela obleko.

Nihče naj nam ne zameri, ako v teh dnevih pomanjkanja in grozne siromašine to družbo kritikujemo, saj baš v taci dnevih se pokaže kako na nizkej stopinji je naša družba, kako malo se briga za siromake izbacnene iz družbe, kar se baš v dnevih pomanjkanja pokaže. Kakor se pravi prijatelj v nadlogi spozna, tako se ta družba spozna v teh dnevih. Delavci, vzemite si dober nauk iz tacega postopanja!

Gozdni delavci v Wisconsinu in Michiganu.

V gozdovih Wisconsinu in Michiganu živi, ali bolje životari delavsko ljudstvo, o katerem je le zelo redkokrat kaj čuti in tudi ni nič o njih čitati v delavskih listih.

in bistroumnežev, je umrl pred nekoliko tedni v temu mestu. Ta mož je pred 25 leti naznanil ameriškemu svetu, da je izumil skrivno naravno mož, ktera bo brez stroškov gnala vsakovrstne stroje. Ker je bil mož res nadnaravno vednostno izobražen, izvrsten pri delu za stroje in znal dobro govoriti, so je kmalu ustanovila družba v uporabljenju nove naravne moči. Deluice družbe „Keely Motor Co.“ so se prodajale tako hitro, kakor so se hitro tiskale. Keely je v Philadelphiji sezidal tovarno, v kateri je začel staviti raznovrstne stroje. Ti stroji so začeli kmalu delovati, ne da bi mogel kdo zapaziti, kaj jih goni. Skrivnost svoje iznajdbe ni hotel Keely nikomur odkriti, češ, da iznajdba ni še popolna, da bi to znalo druge izumitelje na sled viru te skrivne novoznajdbe voditi itd. Pri predstavah ali skušnjah, ktere je včasih delničarjem priredil, so ti z stermečimi očesi gledali vsakojake izdelke in prikazni, ktere so na povelje Keelyja stroji izvrševali.

Ceni se, da je Keely izvalil okolu 15 milijonov dolarjev iz žepov lahkovernih delničarjev. Predno je umrl,

Ti ljudje niso organizirani, temveč pravi trpni izročeni samovoljnemu postopanju brezsrčnih korporacij. Ti so od vseh vetrov Zjed. držav in Canade skupaj zbrana družba in se ubija za vsakdanji kruh v severnih gozdovih. Večino teh žene tja le neizprosna sila.

Tu namreč govorimo od sekačev in takoimenovanih „Lumbermen“.

Ti ljudje imajo po zimi v gozdovih res slabo življenje. Ti ljudje so za časa njih zaslužne pogodbe res sužnji v primeri z bivšimi zamorskimi sužnji v južnih državah celo na slabejem, nego so ti bili.

Njih delo je tako naporno kakor nevarno za življenje. Živijo v njih taborih (kempih) v siromašnih kočah. V posteljah ležita po dva skupej, ali so pa jedna nad drugo, ali ta postelj je napravljena z desk, ter v njej malo sena in par pokrival. Njih hrana je slaba, meso, katero jim pošiljajo v gozdove je prav podobno onemu sprijenemu mesu, kakoršnega so dobivali ameriški vojaki. Ti delavci nazivajo to meso „red Horse“; ali už vajo ga vsjedno, ker drugzega nemajo. Mogoče je v severnih krajih malo bolj užitno in manj škodljivo kakor v tropičnih.

Včasih dobé tudi nasoljeno svinjino, ktera je bila nekdanj — najbrže pred dalj časom — mogoče celo dobra, kar pa sedaj nikakor ni. Ekrat na mesec dobé sveže meso, in oni dan, kadar to jedo, je praznik ali dan veselja.

Nase pivo

je poskušeno od največje pivovarske akademije v deželi. Mi vemo kako se ima variti.

Zato je

SUPERIOR STOCK

PIVO najboljša pijača.

Prodaja se povsodi.

BOSCH BREWING CO.,
LAKE LINDEN, - - MICH.

je poklical dva najvišja uradnika družbe k sebi in jima je rekel, da budo po njegovej smrti našli vse, njegove najdbe tikajoče se spise, načrte itd. v njegovej pisalni mizi v pisarni. Po smrti Keelyja sta ta dva inoča šla iskati spise itd. v pisarno, preobrnila sta vse kote in hrame, pa nista našla ničesar, kar bi moglo odkriti tajnost izumitelja. Zdaj se oglaš nek prijatelj ranjcega in pravi, da je Keelyja nekoliko dni pred smrtjo vprašal, kak nagrobni napis si želi. Na to je Keely odgovoril: „Zapišite: Tukaj leži Keely, največji slepar devetnajstega stoletja.“ Začeli so zdaj natančneje Keelyeve stroje in tovarno preiskavati in kaj so našli? Šmentana posast, dobro jih je narihtal! V kleti je bil prirejen gonilni stroj tako, da ga je podzemno napeljana voda megla goniti; tla v raznih nadstropjih in stene poslopja so imele votline, po kterih so bila gonilna jermena napeljana. Tako je sleparija prišla na dan in milijončki so šli rakom žvižgat. Amerikani se pri takih prilikah smejejo in pravijo: „Mož je bil smart“ (premeten), „zakaj bi ne služil denar?“ (Dalje prihodnjé.)

Jugoslovanska Katoliška Jednota.

URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF AGNİO, Box 266;
Podpredsednik: GEORG KOTEC;
I. tajnik: IVAN GOVZE, Box 105;
II. " ŠTEFAN BANOVEC;
Blagaj: MATIJA AGNİO, Box 266.

PREGLEDOVALCI KNJIG:

JOHN HABJAN;
JOHN PREŠERN, Box 286;
JOSIP MANTEL;

vsi stanujoči v ELY, St. Louis Co., Minn.

Glasilo: „GLAS NARODA“

kah, da je došlo 250.000 odgovorov na razglaš. Toda niti jednega služajca niso našli, v katerem bi bila zadruga svojo obljubo izpolnila.

Evropejske in druge vesti.

Rim, 11. feb. Več velikih časopisov zagotavlja, Italija je storila korake, da bi izvedla mnenje vlad v Londonu, Parizu in Petrogradu glede okupacije kakega kitajskega pristanišča in vse tri so dovolile.

London, 11. feb. Iz Dunaja se „Central News“ brzojavlja, da se je tja poročalo, Angleži zidajo v Candiji velike vojašnice za svojo vojsko. Na od tam odposlanih pismih je videti britiške poštna znamke in britiški mirovni sodniki čuvajo pravico. Princ Jurij vladar na Kreti, smatra postopanje Angležev kot vtikanje v njegovo avtoriteto, radi česar so tudi v Atenah zelo nejevoljni.

Pariz, 11. feb. Razkašena množica ljudstva je večer včer naskočila šolo krščanskih bratov pri Lille radi umora jednega gojenca v zavodu. Morilec dečka je baje nek menih, kateri je mačega popred davil in potem hotel prikriti svojo hudobijo. Od izgredukov so 15 oseb zaprli.

Cristiania, 12. feb. Po uradnih poročilih je tukaj 2592 oseb zbolelo za influenco. Minoli teden je umrlo za to boleznijo 198 oseb. Kakor se iz Stockholma poroča, je minoli teden tam 3194 oseb za influenco zbolelo in od teh 229 oseb umrlo.

London, 12. feb. Lloyd se iz Portsmouth brzojavlja, da se je potopil parnik „Arno“ minolo noč pri morski svetilki Nad. Kapitan in trije možje so v malem čolnu dosegli obrežje, a zelo utrujeni. 13. januarjev se pogrešajo. Ladija je prišla iz Shieldsa in bila v Portsmouth namenjena. Po poročilih kapitana je ladija zadela trikrat zaporedoma ob podmorske skale in se takoj prišla potapljati. Poslali so rešilne čolne iskat pogrešane mornarje, a niso našli nikakega sledu o njih.

„Weehawken“ poroča, da je na svojem potu srečal „Bulgario“, ktera si ni mogla sama nič pomagati, ter vzel na svoj krov 25 žensk in otrok, 65 potnikov pa je še ostalo na obnemogli ladiji.

Badimpešta, 13. febr. Hranilnica v Steinamanger je bankrotirala; imenovali so za njo komisarja: vodjo hranilnice, Ludvig Rosenberga (žida) so zaprli.

Listek.

Ob železnične progi.

(iz italijanskega.)

(Konec.)

Železniški paznik je obstal nepremakljivo, njegovo srce je glasno bilo, njegova glava bila zmedena in misli bile v stiskah vesle sluteče nearede.

Od zgoraj dež, pod njim glasno bobnenje, na okolu njegova nepopisna tema. Prestrašljiv prizor.

Tam na onaj strani je delala železnična črta ovinek; vlak boče z navadno hitrostjo mimo pridrivil, vodja ne boče mogel videti znaka ter padel v šumečo, derodečo vodo, vtonilo boče sto potnikov. Na vse to je mislil ubogi železniški paznik. „To je grozno!“ je mrmal.

Drugi most je bil na desnej strani, precej oddaljen, in bilo je že pozno. Kako priti na drugo stran? Kako to sporočiti? Plemenita, junaška misel ga je navdahnila. Po-

stavil je v stran svetilnico, vrgel od sebe dežnik in šel nekaj korakov nazaj. Ali hkrati se je prestrašil od svojega namena. Obe roki je stisnil na sence. „In moj sin!“ je prišlo raz ustnic. Samo trenotek. Potem je šel še nekaj korakov nazaj in vzel krepak nalet in potem. Skočil je in znašel se v reki.

Napihnen jopič ga je vzdrževal nad vodo. Čutil je kako zelo hitro ga naprej nese. Z vso silo je prišel obupno plavati, kjub mnogemu lesu, kateri se je v njega zadeval in ga ni mogel videti, ni pazil na veje in na korenine, ktere so ga opraskavale. Plaval je z vsem naporom, ali curek je bil močan, kmalu bi vpehal.

Voda je pričela stopati čez struge in to je njemu pomagalo. Prišel je zbirati svoje moči, še malo napora, še malo in še malo... in bil je na drugi strani.

Teško sopeč se je zravnal, voda je bila z njega, a zgubil ni nobene minute, tekkel je kolikor so mu dovolile moči, dokler ni došel na cesto in dalje, dalje! Sedaj je zagledal luč! Filip! Filip! Vstavi ga! Most! Vstavi ga!

Njegov glasje dežogluševal. Tam daleč dve rudeči piki, kteri so se vedno bolj bližali, in tudi vedno večji postajali. Stisnil je svojo obleko tesneje nase in pričel še hitreje teči. Še sto metrov zamore biti oddaljen vlak. Filip, paznik pred drugo stražnico, stal je kakor pribit na svojem prostoru; ničesar ni čul.

Giorgio je došel, že stoji za njim, iztrega mu svetilnico, iz rok, obrne ploščo za znamenje in stoji tukaj z stegneno roko, prsa so mu skoraj hotela počiti; ali ostal je na mestu resen, ni se majal, vedel je še sedaj kaj je dolžnost.

Vlak se je vstavil. Vodja vlaka in zaviralci so stopili raz njega. „Kaj je? Kaj se je zgodilo?“ „Tam dole je se most podrl“, odgovoril je Giorgio ves preplašen. „V vodo sem skočil in jo preplaval, in dospel sem še ravno ob pravem času!“

Med temi ljudmi, kteri so bili tudi le sami delavci, se je glasilo občno začudenje. Potem so se odprla vrata in prikazali zaspani obrazi in od vseh strani je bilo čuti: „Kaj je to, kaj naj sedaj počnemo?“ ter izrekalo še druge opazke in pritožbe. Nihče, prav nihče se ni spominjal ubozega paznika, nihče ni našel vredno le pohvalno besedico izgovoriti plemenitemu, velkodušnemu možu, kteri je vse rešil.

Giorgio ni več obstal na prostoru. Bežal je nazaj čez ravan po blatnej poti, ali upanje se je v njem povečalo, bil je tako vesel, da so se mu solze utrinjale.

„Ako je res“, mislil si je, „da se vsaka dobra stvar mnogotero, poplača, najdem svojega Berto zopet zdravega. Da, gotovo se je dogodil kak čudež... da, da, zgodil se je!“

Ni niti dvomil več, da se je tako zgodilo. Ni čutil ne utrujenosti, niti mraza, ni mu bila mar premočena obleka, ktera se je prijemale njegovega telesa. Kakor čudež je jenjalo deževati, in na višnjevih robih so svetlikale zvezdice.

Giorgio je prehitel dva kilometra, šel je čez drugi kameniti most v bližini vasi, potem ob reki do prostora kjer je ostavil svetilnico. Brzo je vzdignil in v teku hitel proti stražnici.

Njegov obraz je bil poln veselja. „Tukaj sem Berto!“ Brzo je vstopil v sobico, postavil svetilnico na stol in se bližal postelji.

„Ali nisem brzo prišel?“ Toda Berto ni odgovoril. Suhe roke, bele kakor sneg, so bile trde in nepremično ležale na barvanjej odeji. Odprte oči so gledale očeta, ustnice so bile na pol odprte, kakor bi hotel govoriti.

Giorgio se je pripognil k sinu, da bi ga poljubil; sedaj je opazil kakšna je obleka, z las mu je kapljaja voda; brzo se je zravnal. „Kaj me tako gleda?“

Kljuba mraku ga je čudni svit nepremakljivih oči prestrašil. „Berto, kaj ti je?“ „Kako se počutiš? Odgovori... Ali se jeziš, toda jaz sem dobro storil, vsi bi bili

usmrteni!... Kaj ti je vendar? Berto!“

Vzel je svetilnico in tako priredil, da je luč svetila na postelj, na glavo sina. Ustnice dečka so bile pokrite s penami, očesa pa so bila steklena.

Ni bil sicer krik, kar je izustil nesrečnik, pač pa v srce segajoč glas se mu je izvil iz prsi: „Berto!“

Klici tožarenja so odmevali iz daljine ravnine, dozdevalo se Giorgio, da se svet pod njim trese; ali deček se ni ganol. Železniški paznik je stal kakor okamenel pred truplom svojega sina. Svetilnica mu je padla iz rok, ter kaj čudno razsvetljevala sobico in postelj, na stropu so se pa prikazovale čudne senčnate podobe.

Čudne spremembe so se vršile v glavi možnega moža. Pešati je pričel v zaupanju, čutil je, da se mu je zgodila velika krivica; on je rešil toliko življenj, med tem pa je njemu odvzeto edino ljubeče bitje, njegov ljubljeneček, njegovo vse! Sedaj ostal je sam na svetu, nema nikogar več.

„Berto! Berto!“ je vedno klical in z obema rokama se držal za glavo, mnogokrat se pripognil nad svojega ljubljena, ali zaman, ni ga mogel zbuditi — umrl je. Toda hkrati se je zravnal, roke je razprostrl, in padel je kakor star hrast podolzem na tla, kjer je obležal nepremaknivi se. Tišina je vladala nad kužnim močvirjem.

Drobnosti.

„Slovenski Narod“, največji in najboljšo uredovani dnevniki piše o našem „Koledarju“: „Slovenski ameriški koledar za 1899. leto. Izdalo in založilo uredništvo „Glas Naroda“. Peti letnik. Cena 50 kr. Razen koledarske vsebine prinaša ta lični in s čednimi ilustracijami okrašeni koledar tudi mnogo zabavnih in obče zanimivih spisov. Da je v daljni Ameriki sploh mogoče izdati tako obsežen in lep Koledar, to je pravo čudo. Priporočamo knjigo prav toplo.“

To je nam zadostilno in nas spodbuja k daljnemu delovanju, vsem ameriškim Slovincem pa v ponos.

„Narodna Beseda“ je našlo novemu slovenskemu listu izhajajočemu v Clevelandu, O. List je enake velikosti kakor „Glas Naroda“. Predgovor nam dopeda, priprost, toda odkrit. Tudi druga tvarina je dobro zbrana in za težaven začetek na mestu. — Cera mu je 50 centov za vsa leto in boče izhajal enkrat na mesec. Malo svoto lahko uteši vsak rojak, da z njo podpira novi list. Uredništvo in upravništvo je: „Narodna Beseda“ 1029 St. Clair St., Cleveland, O.

Umrlo je v Ljubljani 27. jan. prelat in kononik dr. Čebasek. N. v. m. p.

Umrlo je v Novem mestu dne 24. jan. kanonik Rihard Frank. N. v. m. p.

Slovenska nižja gimnazija v Ljubljani se baje razširi v popolno gimnazijo ter je vlada neki že začela s pogajanji. Požar. V noči od 22. na 23. jan. je v Dolnjih Kamnuh pri Novem mestu velik požar uničil osmim posestnikom večino vasa vsa poslopja in poljske pridelke. Zgorelo je skoraj pol vasi. Škode je nad 16.000 gld., posestniki pa so bili zavarovani skupno za komaj 1800 gld., ker večina njih sploh ni bila zavarovana. Kako je nastal ogenj, se še ne vé.

Samo m. r. 50letni posestnik Josip Dolinar iz Trate se je iz neznanih vzrokov usmrtil. V njegovih sobih so našli popolnoma premočeno obleko in ker so ga videli dan pred smrtjo hiteti proti Sori, se domneva, da se je naprej poskusil vtopiti, v vodi pa, da se je odločil za drug način smrti.

Razbojniški napad. Dne 23. jan. se je odpeljal iz Ljubljane mlad mož, katerega so v gozdu od Čušperka proti Zdenski vasi napadli štirje tolovaji. Jeden tolovaj je držal konja, drugi mu je nastavil revolver na prsa, tretji pa mu je pregledal žepa in ga oropal za ves denar, kar ga je imel pri sebi, namreč 85 gld. Tolovaji so se svoto zadovoljili in izpustili mladega moža.

V Ameriko se zadnji čas močno selijo kmečki ljudje iz gornjegrajskega okraja. Nič ne izda svarjenje gorečih rodoljubov; poslušajo le prilizne agente. Da bi se le britiko ne varali. Tako pravi „Domovina“. Mi pa pravimo, ako bodo ti ljudje resno prišli za delo, katerega je sedaj obilo v tej deželi, se ne bodo nič varali. Seveda pa kriza pride po teh dneh, nato je pa že sedaj misliti.

V Dobrni so prišli na sled ter pozapri veliko tatinsko družbo, ki se je bavila največ s kradjo kuretine ter prizadajala okraju veliko škodo. Pri temu poslu pa sta se odlikovala tudi dva kmečka fanta, ker sta bila tudi že povsem pozabila na tretjo božjo zapoved.

Novo podzemeljsko jamo so našli v Pešti pri Cekljah, pod goro Pešaški vrh. Ista je 32 m pod površino ter baje polna krasnih kapnikov. Prijatelje prirodnih čudežev bo nova jama zanimala.

Laška sodba o slovenskem junastvu. V četi dobrovoljcev, ki so hiteli Grkom na pomoč v vojni zoper Turke, kateri četi je zapovedoval Ricciotti Garibaldi, bila je tudi osmerica Slovincov. Ko se je sklenilo premirje, odredil je Garibaldi nekega dne, naj nastopi vsa četa. Čim se je zgodilo to, zaukazal je poveljniki, naj slovenski dobrovoljci izstopijo iz vrste. Potem je velel, naj se obrnejo nasproti fronti ter je vskliknil: Na teh junakih se vzgledujte, ki so kakor lavi. Ako bi bili vsi taki, hiteli bi bili gotovo od zmage do zmage!

Koroške novice. V Železni Kapli ustretil je nek gospod nekega delavca. Zato so ga zaprli tri tedne. Ravno tem je kmet ustrelil — srno in za to dobil tudi — tri tedne zapora!! Vsaka daljša opomba je menda — odveč! — Dne 25. jan. zjutraj je pogorela Laznikova bajta v Prevaljah. Ogenj je nastal v lesenem dimniku in je uničil vse pohištvo in večidel opravne in obleke ubogega dularja Al. Keršeta in njegovih šesterih otrok. Revež je vsled požara v največji stiski. — Izvošček Weis v Celovcu padel je dne 21. jan. tako nesrečno iz senij, da je na mestu obležal mrtev. Vozil se je z mladim konjem, ki mu je všel.

Avstrijski milijonarji. Da je v Avstriji bede in uboštva dovolj, smo vedeli že prej, a da je v Avstriji 1101 milijonar, nam naznanja letošnje izvestje finančnega ministra. Toliko ljudi je namreč javilo, da ima čez 40.000 gld. dohodkov na leto, kar po 4 odstotkov obrestovano odgovarja kapitalu jednega milijona. Najbogatejši ima 3.005.000 gld. Ime je zamolčano. Ta ubožec ima še 255 kolegov, ki so priznali, da imajo na leto čez 100.000 gld. dohodkov. Od teh 255 „lačenbergerjev“, ki vlečejo svoje bogastvo iz vseh žilic celega bogastva, jih 141 stanuje na Dunaju.

Španske izgube. Španci so izgubili v zadnji kubanski vojski 80.000 vojakov. Na Kubi je sedaj še 21.000 mož, ki se vrnejo v kratkem v domovino.

Vabilo na naročbo.

za družbo sv. Mohorja.

Ta prekoristna družba izda za leto 1900 nastopne knjige:

1. Zgodbe sv. pisma.
2. Premišljevanje o presv. Rešnjem Telesu.
3. Jagode.
4. Postrežba bolnikom.
5. Avstralski in nje otoki.
6. Koledar za leto 1900.

Naročnina \$1 se tudi lahko pošlje do 5. marca „Glas Narodu“.

IGNATIUS TANCIG, slovenski fotograf, v Calumetu, Mich. se uljudno priporoča vsem Slovincem in bratom Hrvatom za izdelovanje VSAKOVRSNIH SLIK, za male in velike; za svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za možke vse z slikami, kar je zelo pripravno BOŽIČNO ali NOVOLETNO darilo. Tudi priporočam slavnemu občinstvu v Calumetu in okolici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25 centov naprej. Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo, ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko, ravno tako kakor bi bili objednem slikani. Z spoštovanjem udani

Smešnice.

Tudi delo. Oče (svojemu sinu): „Ali Rudl, ves dan ne delaš nič!“ — Sin: „Nič pravite, saj vendar sam sebi cigarete delam!“

Dobro priporočilo. Gospa: „Toraj Vas je dama takoj sprejela v službo, ko je čula moje ime?! Ali me pozna?“ — Služkinja: „Gotovo, saj je rekla, da kdor pri Vas tri mesece v službi ostane, mora biti že dober!“

Pred sodnijo. Zagovornik: „Da so zatoženca pri tej tatvini zasačili, dokazuje, gospoda moja, da je zatoženec popolnoma nevesel v tem poklicu.“

Zagovoril se je: Sodnik (priči): „Vi ste toraj našli čevlje, ko je ta mož skozi okno zlezal?“ — Zatoženec (razburjen): „To niso bili moji čevlji — saj sem bil bosonog!“

Dobra žena: „Kaj, sama se pelješ v kopelj, moža pa samega doma pustiš?“ — „Mu vendar ne bodem drago zabavo še bolj drago napravila!“

Tudi dobro. Gospica (vrnivša se iz francoske Švice): „Sedaj govorim tako gladko francoski, kakor voda!“ — Dijak: „Jaz pa gospica latinsko tako, kakor pivo!“

Vrhunec raztresenosti. Po dolgem prigovarjanju kolegov se je profesor matematike odločil opustiti samsko življenje in se odločil v zakon stopiti z boljšo polovico. Poroka naj boče; necega dne se je sprehajal po navadnih potih. Sedaj se spomni: „Joj, joj, danes j vendar moja poroka! Da, sedaj je prepozno, poroka boče že končana. Je res prav neumno, ves dopoludan sem premišljeval kaj pomeni vozal na robcu!“

Kje je?

PETER PODBEVŠEK, doma iz Blagovce. Njegov stric bi rad zvedel za njega; kteri rojak vé za njega bivaliče, naj blagovoli naznaniti: Anton Jerin, Box 105, Fornace, Pa., Fayette Co.

Listnica uredništva.

Rojakom odpošljemo sedaj za \$40.80 100 gld. avstr. veljave, pridejati je še 20 centov za poštnino ker mora biti denarna pošiljatev registrirana.

Free-Lance. Kaj piše „Bauernfänger“ ali podrepna muha; nas prav nič ne zanima, saj oni listič je revolveržurnal najhujše vrste, držljivo ga samo zato, da lahkoverne lovijo na limanice; več prostora mu ne posvetimo, ker ni vreden, saj ni družega, nego pokrit požrešni volk.

Mestna hranilnica v Novem Mestu
obrestuje vloge od prvega prihodnjega meseca, po 4% ter sama plačuje rentni davek.
Dolenjem se pri tej hranilnici ponuja lepa prilika štedenja. Vsakdo dobi hranilno knjižico.
Denarje lahko vsakdo pošlje po kakej banki; g. FRANK SAKSER & CO. („Glas Naroda“) posreduje tudi za Slovence.

IGN. TANCIG, slovenski fotograf, v Calumetu, Mich.
se uljudno priporoča vsem Slovincem in bratom Hrvatom za izdelovanje VSAKOVRSNIH SLIK, za male in velike; za svoje delo jamčim, da zadovoljim vsakoga. Izdelujem tudi raznovrstne IGLE ali broches za ženske, ravno tako IGLE za možke vse z slikami, kar je zelo pripravno BOŽIČNO ali NOVOLETNO darilo. Tudi priporočam slavnemu občinstvu v Calumetu in okolici svojo bogato zalogo OKVIRJEV (Frames) za slike od 25 centov naprej. Ponarejam slike iz stare domovine, pošljite mi sliko Vašo, ali Vaših ljubih doma, in vse skupaj denem na eno sliko, ravno tako kakor bi bili objednem slikani. Z spoštovanjem udani

IGNATIUS TANCIG, CALUMET, MICHIGAN.

FR. SAKSER & CO., 109 GREENWICH ST., NEW YORK pošilja denarje v s t a r o do mo v i n o Slovincem in Hrvatom, za 100 gold. avstr. veljave treba dati \$40.80. Slovincem smo že odposlali blizo 3 milijone gold. Pišeta lahko slovensko, ali kakor drago, pošte, fare in vasi so nam dobro znane in se nemore nič zgubiti, svoji k svojim!

Podpirajte CARNIOLIA CIGAR FACTORY 328 E. 70 Str. v New Yorku, ktera kljuba povisanju davka in podražanju tobaka ostane pri prejšnjaj ceni. Ne daje sicer več kuponov v škatljo, a vendar kdor kupi 2000 smodk dobi škatljo smodk z 100 smodkami brezplačno. Prevozne stroške plačam sam. Blago se pošilja proti pošiljati gotovega denarja na: F. A. DUSCHEK 328 E. 70 Str., ali „GLAS NARODU“ v New York.

KOLEDAR za leto 1899 imajo na prodaj gg.:
V Clevelandu, O.: Jakob Vidmar, Grocer, 1186 St. Clair Str.
V Calumetu, Mich.: Grabek in Sunich, Cor. 7th & Portland Str.
Schueller in Plautz 519 Pine Str.
Matija Kobe, 430 7th Str.
V Jolietu, Ill.: S. Kukar, 920 N. Chicago Str.

Slovenska babica

v Clevelandu, O.
Marija Krašovic, rojena v Grabovem pri Rakeku na Notranjskem, se priporoča vsem rojakim nam kot skušena babica, ktera se je izučila v deželnej porodnišnici v Ljubljani, obiskovala praktični in teoretični tečaj po zimi leta 1885 do 1886, ter prebila strogo preskušnjo leta 1886. Službovala sem več let v Logaskem in Lužkem okraju; v Ameriko sem prišla še le pred par meseci in ker nisem tukaj znana, zato se priporočam slovenskim ženam tem potom, obetujoč jim najboljšo postrežbo in vestno ravnanje. Pokličite me lahko vsako uro. Moje stanovanje: 933 St. Clair Str., Cleveland, O. (1. mc.)

Francoska parobrodna družba Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta do HAVRE - PARIS SVICO - INNSBRUK (Avstria). Parniki odpljujejo vsako soboto ob 10. uri dopoludne iz pristaništa št. 42 North River, ob Morton Street:

La Bretagne	18. febr.
La Touraine	25. „
La Normandie	4. marca.
La Champagne	11. „
La Bretagne	18. „
La Touraine	25. „
La Normandie	1. aprila.
La Champagne	8. „
La Bretagne	15. „
La Touraine	22. „
La Gasgogne	29. „

Prvi razred kajite do Hayre veljajo \$65 in višje.
Glavna agencija za Zjed. države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

Kjer bodete ceneje, hitreje in solidno postreženi, tja se obrnite Slovenci! FRANK SAKSER & CO., 109 Greenwich STR., NEW YORK Vam pošilja za \$40.70 v staro domovino 100 gold. Poštarina stane za \$1 ali \$1000 vedno 20 centov. Pišite lahko po domače! Denar je v 13 dnevih doma.

Vsem rojakom priporočam moj

SALOON

1335 MAIN STR., LA SALLE, ILL.,

v katerem bodem točil RAZNO IZVRSTNO SVEŽE PIVO, FINO DOMA NAPRAVLJENO VINO in DOBRE SMODKE. Za zabavo je na razpoložanje rojakom tudi

kegljisce.

S pozdravom in odličnim spoštovanjem

ANTON ZORČIČ,
1335 Main Str., La Salle, Ill.

Podpisani priporočam vsem Slovincem in Hrvatim v Dollar Bay, Mich., in okolici svoj lepo na novo urejeni

SALOON,

kterega odprem dne 1. januarja 1899. Vedno bodem točil razno IZVRSTNO PIVO; fino DOMA NAPRAVLJENO VINO; dober WHISKEY in drugo LIKERE, ter prodajal dobre SMODKE.

Z spoštovanjem

John Barich,
DOLAR BAY, MICH.

Slovincem in Hrvatim v Leadville, Colo., in okolici, kakor onim, kateri sem pridejo priporočam svoj

SALOON
400 Elm Str., Leadville, Colo.

Vedno točim fino, sveže PIVO, dobra VINA, izvrstni WHISKEY, ter prodajam fine SMODKE. Pri meni se Slovenci in Hrvatje shajajo in dobi vsako družino med njimi. Za obilen obisk se priporočam z veselejšim

IGNAC MIKLICH

Vsem Slovincem v Allegheny, Pittsburgu in okolici se toplotno priporočam

STROGO SOLIDNA

BANKA

CHAS. R. WEITERSHAUSEN,
212 Ohio Street, Allegheny, Pa.

Ta banka ZAVARUJE PROTI ŠKODAM po POŽARU ceno in je solidna v izplačanju škode; ima svojega NOTARY PUBLIC, kateri napravlja: pooblastila, kupne pogodbe, proskrbuje dedščine in vse v ta posel spadajoče zadeve. Pošilja DENARJE v staro domovino ceno in hitro. Prodaja PREVOZNE LISTKE za vse parobrodne črte.

GOVORI IN PIŠE SLOVENSKI.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%

brez odbitja novega rentnega davka.

Denar — tudi ameriški — se jej lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

Podpisana priporočava vsem Slovincem in Hrvatim v Jolietu in okolici svoj lepo, na novo urejeni

SALOON

na vogalu Ottawa in Jackson cesti, Joliet, Ill.

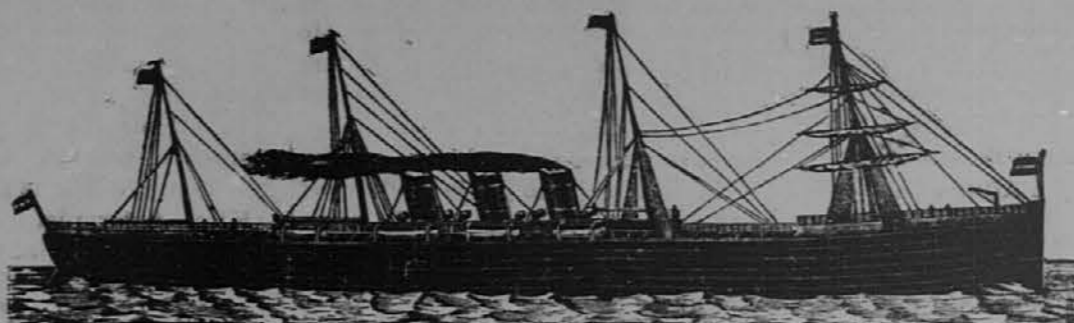
Vedno bodem točila IZVRSTNO SVEŽE SCHRINGOVO in PORTERJEVO PIVO, FINA VINA in DOBRE PLJACE kakor WHISKEY itd.; IZVRSTNE SMODKE in OKUSNA JEDILA se bodo pri nas dobila vsak čas kakor tudi PRENOČIŠČE za potujoče in to vsa proti nizki ceni.

Toraj Slovenci in Hrvatje v Jolietu in okolici kakor tudi na novo došli iz stare domovine, ali potujoči skozi Joliet obiščite nas mnogokrat. SVOJI NAJ GREDO VEDNO K SVOJIM!

Sè spoštovanjem

Martin Bluth & Co.,
SALOONER CORNER OTTAWA & JACKSON STR., JOLIET, ILL.

THE PRINCE LINE

navedeni parobrodi imajo prostora za 5000 do 6000 ton ter vozijo iz

New Yorka v Genovo in Neapol

„Spartan Prince“, „Trojan Prince“, „Parter Prince“, „Afghan Prince“, „Italian Prince“

vozijo 14 dni v Genovo ali Neapol.

Cene: v Trst \$24.50, Reko \$27.00, Zagreb \$28.00, Ljubljano \$27.75, Karlovec \$28.50, Inšpruk \$26.00.

Potniki tretjega razreda dobé vino, postelj, odejo in jedilno posodo brezplačno.

Glavni zastopnik:

C. B. RICHARD & CO.,
61 BROADWAY, NEW YORK.

Denar pošiljamo v Evropo po nizki ceni.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporočam svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za moške, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMODKE in ŽGANJE in KUHINJSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.

358 Ohio Str., Allegheny, Pa., toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.

Posesnik je avstrijski Nemeč, rodom Čeh. Toči dobro EBERHART in OBER PIVO.

Dobro prenočišče za potnike.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporočam posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizki ceni. Edini izdelovatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo. Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list). Naročila se vestno in točno izvršujejo. Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali ček pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR. NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretni agentie se sprejmo proti ugodnim pogojem

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str., KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vseučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jedu najpriljubljenejši zdravnik zaradi svojih zmožnosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporočam se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi zunanjih bolezni.

Glavni in proslavljeni zdravnik, ki se je izučil in prejel diplomu na slovenskih zdravniških vseučiliščih v Beču, Monakovem, New Yorku, Philadelphiji itd. itd. je bil rojen v Samoboru na Hrvatskem, ima 25 letno zdravniško skušnjo, zdravi najtežje in najopanejše človeške bolezni. Prišel je mlad v to deželo, z žulji in bogatim znanjenskušnjami

Dr. G. IVAN POHEK,

je rojak Dra. Gjura Ivana Pohaka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. Ivan Pohaku, Kansas City, Mo.

Štovani gospod!

Naznanjam Vam, da sem Vaša zdravila porabil, in sem hvala Bogu sedaj popolnoma zdrav ter se nemoreh boljega počutiti. Zahvaljujem se Vam, da ste mi tako dobra zdravila poslali. Družega Vam nemoreh pisati, nego da se Vam srčno zahvalim in ostanem Vaš dobro znani prijatelj in rojak.

Karol Blažina,
Canton Ferry, Mont.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSİ ONI,

kateri nemorejo osebo k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučaju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zaslužni denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY,
MISSOURI.

HOTEL Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika

130 Greenwich Street, New York

(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz Avstrije.

Dobra postrežba po nizki ceni.

Prodajamo

parobrodne in železniške listke

po najnižjih cenah.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in delžna pisma.

Izposluje in isticuje zapuščine in dolgeve.

Vsem Slovincem in Hrvatim priporočam, da blagovolé čestokrat obiskat moj

SALOON

1206 SCOTT STREET, JOLIET, ILLINOIS,

v katerem točim izvrstno ANHAEUSER & BUSH PIVO ali ST. LOUIS PIVO, dalje PRISTNO VINO, FIN WHISKEY in razne LIKERJE, ter imam na razpoložanje dobre SMODKE.

Rojaki, posetite me parkrat in prepričali se bode o dobri pijaci in postrežbi.

Sè spoštovanjem

Mike Krawl,
1206 Scott Street, Joliet, Ill.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgelj

se priporočam za izdelovanje in popravo KRANJSKIH HARMONIK. Cena najcenejšim 3glasnim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are“. Boljše vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od \$50 do \$100 je treba dati polovico na račun. Glasovi so iz jekla, trpežni za vse življenje. Delo garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB,
203 Bridge Street, JOLIET, ILL.

G. MARTINI

na 5. cesti v Red Jacketu, Mich.,

je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe.

Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO po NAJNIZJI CENI.

Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom na vijak (Schraube), na katerem je izdelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z d. brim, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpišajo ceniki frankovani.

Poštvena postrežba in umstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem spoštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

Podpisani priporočam vsem Slovincem svoj krasno urejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebno pravo importirano plzensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti zmerni ceni; na razpoložanje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovinci obiščite me obilokrat!

Svoji k svojim!

Sè spoštovanjem

Frank Gole,
hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.